

Список використаних джерел:

1. Вісник : Проблеми української науково-технічної термінології : матеріали XIII Міжнародної наукової конференції. – Львів : Львівська політехніка, 2014. – 100 с.
2. Вісник : Проблеми української науково-технічної термінології. – Львів : Львівська політехніка, 2015. – № 817. – 111 с.
3. Д'яков, А. С. Основи термінотворення : Семантичні та соціолінгвістичні аспекти / А. С. Д'яков, Т. Р. Кияк, З. Б. Куделько. – К. : Вид-во Дім “КМ Academia “, 2000. – 218 с.
4. Кочан, І. М. Ще раз про системність в термінології / І. М. Кочан // Українська термінологія та сучасність. – К. : КНЕУ, 2001.– Вип. 4. – С. 67-70.
5. Кочан, І. М. Мовна норма і термін / І. М. Кочан // Дослідження з лексикології і граматики української мови. – Дніпропетровськ : Вид-во Дніпропетровського університету, 2010. – Вип. 9. – С. 138-149.
6. Симоненко, Л. До питання нормування та розбудови української правничої термінології / Л. Симоненко // Стан кодифікаційного процесу в Україні : Системність, пріоритети, уніфікація : тези III Всеукраїнської конференції. – К., 1995. – 134 с.

Лисенко Н.О.,

доцент кафедри українознавства та латинської мови,
Національний фармацевтичний університет (Україна)

ДИСТАНЦІЙНЕ ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Центр дистанційних технологій навчання Національного фармацевтичного університету пропонує дистанційні курси, розроблені на платформі Moodle (зокрема курс «Українська мова. Культура наукової мови» для студентів-іноземців заочного відділення третього року навчання). Особливість дистанційного курсу (далі – ДК) полягає в тому, що ДК призначений для самостійного вивчення студентами (слухачами) усього навчального матеріалу (під керівництвом викладача-тьютора). Тобто, розрахований на студентів із високим рівнем мотивації.

Сьогодні в Республіці Польщі висуваються чіткі вимоги до кваліфікації особи, здатної очолювати аптеку, а саме — наявність ступеня «магістр фармації». Зазначена вимога неабияк сприяла вступу до НФаУ чотири роки тому групи польських фармацевтів із середньою спеціальною освітою. Переважна більшість зазначених осіб працюють за фахом. Вікова категорія — 35-50 років. Рівень знання української мови при вступі — базовий (що перевірялося на вступному спиті).

«Українська мова. Культура наукової мови» — саме таку назву мав курс, що пропонувався для вивчення польським студентам на 3-му курсі. Зазначений курс закладає навички культури наукової комунікації; розширює словниковий запас; формує навички й уміння використання мовних засобів наукового стилю, складання наукових текстів (рефератів, анотацій, рецензій, курсових робіт тощо); закладає основні принципи підготовки до виголошення наукових доповідей. Структура кожного заняття складається з теоретичної частини (інформаційні матеріали), практичного блоку, який містить питання для самоконтролю, завдання для самостійної роботи (картки), завдання для тестового контролю, обговорення навчальних тем, тобто форум, чат, вебінар.

Практична робота передбачає виконання письмових завдань (редагування фахових текстів, бібліографії, написання планів, анотацій і рецензій). Застосовується тестування з кожної теми заняття, а для оцінки рівня знань, набутих протягом вивчення змістового модуля – підсумкове тестування. В окремий ресурс виділено матеріали, що багаторазово використовуватимуться студентами при вивченні ДК, наприклад: глосарії, список рекомендованої літератури, а також загальні форуми. Курс містить 3 змістові модулі. Кожний змістовий модуль містить контрольний блок. Курс завершується заліком (модульний тест, що виконується у чітко зазначений проміжок часу).

У ДК, призначеному для вивчення «мовної» дисципліни, організація спілкування є одним із провідних завдань. Неоціненну роль відіграє саме комунікативний компонент, що реалізується через такі елементи курсу, як форуми, чати (загальні форуми необхідні для вирішення поточних організаційних питань та проведення консультацій) та вебінари. Навчальні форуми передбачають обговорення дискусійних проблем із тематики курсу. Для проведення навчання тьютор може

використовувати різні форми асинхронного і синхронного спілкування. На нашу думку, на початку курсу краще застосовувати саме навчальний форум, а не чат. При асинхронному спілкуванні тьютор у тактовній формі (за попередньою домовленістю) встигатиме виправляти стилістичні огріхи опонентів. Але при такому типі дискусії постає проблема встановлення авторства повідомлень, бо не завжди у тьютора є час і можливість перевірити «на плагіат» роботи студентів, вивчаючи не тільки український, а ще й польський контент (враховувати слід також наявність в арсеналі студентів on-line перекладачів). Вебінар — синхронна дискусія, вимагає не тільки ретельної підготовки, а й наявність у останнього певного позитивного досвіду участі в асинхронних дискусіях.

І якщо наші студенти у форумі «Знайомство» демонстрували вільне активне спілкування, то в навчальних форумах поводитися менш впевнено. Під час проведення першого вебінару лише 30 % висловлювали свою думку, інші ж були пасивними слухачами. Саме тому, кожен форум та вебінар повинен починати викладач, орієнтуючи студентів на плідну дискусію.

Отриманий досвід було враховано при проведенні наступних вебінарів. Крім того, було збільшено кількість балів, що заховувалася кожному студенту за активну участь у дискусії, а також щоразу тьютором було підкреслено внесок кожного дописувача та висловлена подяка всім членам групи за участь, щоб у кожного із студентів залишалося почуття задоволення від участі і була збережена ділова, доброзичлива атмосфера, попри наявність діаметрально протилежних поглядів на обговорювану проблему поглядів. Питання, що виносяться для обговорення повинні цікавими, актуальними, можливо, навіть трохи провокативними, адже тільки такі тези можуть викликати жваве обговорення. Наприклад, ураховуючи фахові інтереси наших студентів, на обговорення після опрацювання лексичного матеріалу (наводився в курсі) ми виносили такі теми: «Ера неефективних антибіотиків», «Ефект плацебо», «Дженерик — копія чи підробка?», «Орфанні хвороби: вирок чи шанс на життя?». Щодо ж до оформлення матеріалів для дискусії, то воно повинно стати додатковим мотиватором. Нами до кожного вебінару розроблялася кольорова картка-опора з відповідним лексичним

матеріалом (для самостійного ознайомлення і попереднього перекладу у разі потреби).

Для проведення вебінару застосовувалися популярний відеохостинг YouTube та програмне забезпечення для проведення конференцій Google Hangouts. Спираючись на власний досвід, можемо зазначити, що найкраще такі on-line дискусії проходять у групах з 10-15 осіб. Оптимальна тривалість — до 45 хвилин.

Отже, участь у навчальних вебінарах позитивно впливає на формування мовної компетентності студентів, надає впевненості у власних ораторських здібностях, що неодмінно допоможе під час ненавчальних дискусій. Саме вебінар є дуже продуктивною формою роботи при дистанційному вивченні «мовних» дисциплін, яка водночас стимулює, організує студента, а викладачу допомагає виявити реальний рівень мовленнєвої компетентності слухачів дистанційного курсу.

Мирошник Л.В.,

доцент кафедри мовної підготовки,

Красникова С.А.,

заведуюча кафедрою мовної підготовки,

Харьковский национальный медицинский университет (Украина)

ОСНОВНЫЕ ЛЕКСИКО-ГРАММАТИЧЕСКИЕ КОНСТРУКЦИИ В МЕДИЦИНСКИХ ТЕКСТАХ

Неотъемлемой составляющей процесса обучения русскому языку иностранных студентов-медиков является профессиональная ориентация студентов. Обучение языку специальности, в частности языку медицины, основывается на учебных текстах медико-биологической направленности.

Язык науки характеризуется определённой ограниченностью языковых средств. Он имеет типичное морфологическое и синтаксическое оформление передаваемой информации. Научные тексты имеют определённый набор лексических и грамматических средств для выражения сообщаемой научной информации.

В данной работе ставится задача определить и описать лексико-грамматические конструкции, представленные в медицинских текстах.